

מגילת שיר השירים

פרק א

א שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה: ^ב יִשְׁלַנִּי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי־טוֹבִים
דְּדִידָא מִיָּי: ^ג לְהִיחַ שְׁמִנִּיָּה טוֹבִים שְׁמֵן תוֹרַק שְׁמֶךְ עַל־כֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבּוּד:
^ד מִשְׁכְּנִי אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה הִבִּיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נִגְלֶה וְנִשְׁמָחָה בְּךָ נִזְפִּירָה
דְּלִידָא מִלֵּין מִיִּשְׁרָיִם אֶהְבּוּד: ^ה שְׁחוּרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם כְּאֶהְלִי
קָדָר כִּירִיעוֹת שְׁלָמָה: ^ו אֶל־תִּרְאוּנִי שְׂאֲנִי שְׁחַרְחֶרֶת שְׁשׁוּפְתָנִי הַשֹּׁשֶׁבֶט
בְּנִי אֲמִי נְחֹרֶב־כִּי שְׁמִלִי נִטְרָה אֶת־הַכְּרָמִים כְּרָמִי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי: ^ז הַגִּידָה
לִי שְׂאֶהְבָּה נִפְשִׁי אֵיכָה תִרְעָה אֵיכָה תִרְבִּיץ בְּצִהָרִים שְׁלָמָה אֶהְיָה
כַּעֲטוּיָה עַל עֲדָרֵי חֲבֵרֶיךָ: ^ח אִם־לֹא תִדְעִי לָךְ הִפָּה בְּנָשִׁים צֹאֲרִי־לָךְ
בְּעַקְבֵּי הַצֹּאן וְרַעֲלִי אֶת־גְּדִיתְךָ עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרָעִים: ^ט לְסָסְתִּי בְּרִכְבִּי
פִּרְעָה דְּמִיתִיד רַעֲיָתִי: ^י נֶאֱוֹן לְחִינִי בַתְלִים צוֹאֲרֶךְ בַּחֲרוּזִים: ^{יא} תוֹרִי
זֶהָב נֶעֱשֶׂה־לָּךְ עִם נִקְדוֹת הַכֶּסֶף: ^{יב} עַד־שֶׁהַמֶּלֶךְ בְּמִסְבּוֹ נִרְדִּי נִתַּן רִיחוֹ:
^{יג} צֹרֹר הָמָר | דוּדִל לִי בֵין שְׂדֵי יֵלִין: ^{יד} אֶשְׁכַּל הַכֶּפֶר | דוּדִל לִי בְּכְרָמִי
עֵין גָּדִי: ^{טו} הַנֶּךְ יִפָּה רַעֲיָתִי הַנֶּךְ יִפָּה עֵינֶיךָ יוֹנִים: ^{טז} הַנֶּךְ יִפָּה דוּדִל
אֶף נָעִים אֶף־עֲרִשְׁנו רַעֲנָנָה: ^{יז} קְרוֹת בְּתִינֹו אֲרָזִים (רַחֲטָנו) בְּרוֹתִים:
^{יח} אֲנִי חֲבַצֶּלֶת הַשָּׂרוֹן שׁוֹשְׁנַת הַעֲמָקִים: ^{יט} כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוֹחִים
כֵּן רַעֲיָתִי בֵּין הַבְּנוֹת: ^כ כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הָעֵר כֵּן דוּדִי בֵּין הַבְּנִים בְּצֹלוֹ
חֲמָדָתִי וְיִשְׁבָּתִי וּפְרִיָו מְתוֹק לְחָפִי: ^{כא} הִבִּיאֲנִי אֶל־בֵּית הָיִן וְדָגְלוֹ עָלִי
אֶהְבָּה: ^{כב} סִמְכוֹנִי בְּאִשִּׁישׁוֹת רִפְדוֹנִי בַתְּפוּחִים כִּי־חוֹלֶת אֶהְבָּה אֲנִי:
^{כג} שְׁמַאלוֹ תַּחַת לְרַאשִׁי וַיְמִינִי תַּחֲבֻקָנִי: ^{כד} הַשִּׁבְעָתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם
בְּצִבְאָלוֹת אוֹ בְּאִילוֹת הַשָּׂדֶה אִם־תַּעֲרִירוּ | וְאִם־תַּעֲזוּרֶנּוּ אֶת־הָאֶהְבָּה עַד
שְׁתַּחֲפֹץ: ^{כה} קוֹל דוּדִי הִנֵּה־זֶה בֹּא מְדַלֵּג עַל־הַהָרִים מְקַפֵּץ עַל־הַגְּבָעוֹת:

רהיטנו

פרק ב

1 ד' - ל-גדולות ומ"ש (אות ש"ן גדולה), וכן בדפוסים וקורן | א, ל.ק-ב=ש"ר (אות ש"ן רגילה)

5 ש"ש=ששופתני (חטף סגול בש"ן)

20 תַּעֲרִירוּ | ש, (מרכא בתבית מירבא איתַעֲרָרָא או שְׁתַּחֲפֹץ (חטף) כנראה תחת הע"ן) ש בו מרכא בתבית מירבא כשיתנו ולפי הכללי המסורה (כן) מירבש כיראיר ומגילת). אמנם הוקי בתבית זו ככעש ישר (דוחמה מאור ליענה). אך במקרה המכיל (ג.ה.) הוא נשוי מרכא באופן בירור. לפרטים נוספים ראו בהמשך בהערות זו. | ל=ששופתני (נעה וישוא) וכן בשני המקומות המכילים (ג.ה.) ת.ה.) למרות שבסופים האחרים יש אולי נטיה קלה לזווח ק"י של מרכא) ובדפוסים | י"ב (כ.ד. ע"י 218) כתב על המקרה הראשון (כאן ב.ו.) "תחת ע"ן מאנני, ואולי אף נטיה יפנית, וכן י"ל, ש"ל, מרכא בירור", ובמקרה השני (ג.ה.) "תחת ע" מרכא בירור" וכן ל"ל, י"ל, ג.ה., תחת ע" מרכא בירור". אמנם לבני המקרה הראשון (כאן) במסר ייחוס מאוד שתוקי מרכא יפני דוחה בירור, וראו לדוחמה באותו עמוד במסר בירור בעוד השני, ככעש במקביל למקרה הראשון: "ע"ל יח"ר" וישם הוקי של המרכא דוחה להחליף לוקי במקרה שלנו. ולבני המקרה השלישי במקביל הוקי אתי ראה "מרכא בירור" (אמנם ייחוס שדואה מרכא). | ביראיר השני ספק מרכא בע"ן (אם ששופתני) במסר (בנעה לר"ב) ובכתיב"ש, ואת המקרה השני (ג.ה.) כמרכא ודוא, ודעה לבני המסר ראוה גם לט. ואולי לבני כתיב"ש אין את שני המקרים הראשונים (ב.ו. ג.ה.) כספק מרכא ואת האחרון (ת.ה.) כדואר. אמנם כידוע שבמכיל אין תפקידה של מרכא בתבית מירבא (בדומה לכנסת הדוסיים המאוחרות, ומפניו במקביל ביראיר הוקי בע"ן כנעה את המקרה השלישי (ובכידוע כאשר לוקיזם בחסכוני) את שני המקומות המקבילים שקדמו לו), וכן דעהם (לבני) לזווח המקומות במכיל"ש (כן דוחה המקור, וגם של המדפוסים ב-BHS-21 BHS-21). | בסופו מסרד סימנו מרכא בדוחה לבריאיר, וב"סימנים" סימנו נעה בתחאס לכנסת הנפרד (וכן בקורן ודוחה).

ם דומה דודל לצבי או לעפר האילים הנהגה עומד אחר פתלנו משגח
 מן-החלנות מציץ מן-החרקים: ' ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי
 ולכי-לך: " כִּי־הנה הסתו עבר הגשם חלף הלך לו: " הנצנים נראו
 בארץ עת הזמר הגיע וקול התור נשמע בארצנו: " התאנה חנטה פגיה
 והגפנים ׀ סמדר נתנו ריח קומי (לכי) רעיתי יפתי ולכי-לך: " יונתי
 בחגי הסלע בסתר המדרגה הראיני את-מראיך השמיעני את-קולך
 כִּי־קולך ערב ומראיך נאוה: ם אחזו-לנו שעלים שעלים קטנים מחבלים
 כרמים וכרמינו סמדר: ם דודי לי ואני לו הרעה בשושנים: " עד שיפוח
 היום ונסו הצללים סב דמה-לך דודי לצבי או לעפר האילים על-הרי
 בתר: " על-משכבי בלילות בלשתי את שאהבה נפשי בקשתי ולא
 מצאתיו: ם אקומה נא ואסובבה בעיר בשוקים וברחבות אבקשה את
 שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו: ם מצאוני השמרים הסבכים בעיר
 את שאהבה נפשי ראיתם: ם כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את
 שאהבה נפשי אחזתיו ולא ארפנו עד-שהביאתי אל-בית אמי ואל-חדר
 הורתי: " השבעתי אתכם בנות ירושללם בצבאות או באילות השדה
 אסתערו ׀ ואסתעורו את-האהבה עד שתתפצי: ם מי זאת עלה
 מן-המדבר כתימרות עשן מקטרת מל ולבונה מכל אבקת רוכל: ם הנה
 מטתו שלשלמה ששים גברים סביב לה מגברי ישראל: " כלם אחזי
 חרב מלמדי מלחמה איש חרב על-ירכו מפחד בלילות: ם אפריון
 עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון: ם עמודי עשה כסף רפידתו זהב
 מרפבו ארגמן תוכל רצוף אהבה מבנות ירושללם: " צאנה ׀ וראינה

לך

פרק 1

2 מן-החללות ׀ א ׀ לו=מן-החללות (חטף פתח בחי"ת) ׀ קורן, בריאר, דותן, מכון ממרא, סימנים ׀ הערות בריאר ודותן
 3 הסתי ׀ א ׀ ל-קיר=הסתי
 5 Sem.3 " יש כאן תופעת ניקוד מזורה בכתוב של כתי"ל: השווא ממש בתוך פיה של אות הכ"ף (׀)
 6 את-מראיך ׀ לו=את-מראיך (תניו דגושה) ׀ הערת המקלד
 6 השמיעני ׀ א.ש.1, פ-מ (כתוב מלא וי"ד וחסר וי"ד) ׀ ל=השמיעני (כתוב מלא וי"ד ומלא וי"ד)
 7 שעלים שעלים ׀ א.ש.1, פ-מ ומסורות-א, ל וטברנית ומיש ׀ לו=שעולים שועלים (כתוב מלא וי"ד בשתי התיבות)
 9 דמה-לך ׀ ל ׀ לו=דמה-לך (חסר טעם הפשטא) ׀ במהדורות הראשונה הוסיף בריאר את הקדמא בלי להעיר ׀ קורן, בריאר, סימנים, מכון ממרא
 11 ואסובבה ׀ ל ׀ לו=ואסובבה (חטף)
 12 הסבכים ׀ ל ׀ לו=הסבכים (חטף)
 15 ירושללם ׀ ל (פשטא מלעיל במקובל) ׀ א=ירושללם (פשטא אחד כשיתון)
 16 תעוררו ׀ ש ׀ 1 (מרכא חתיבת תבד) ׀ א=תעוררו (חטף), וגם מרכא חתיבת תבד כשיתו ולפי כללי המסורה: וראו את הערת העוסק לעיל (ב2) לגבי מרכא חתיבת תבד בשלושת המקומות המסובכים ׀ ל=תעוררו (נעה ותבד)
 17 כתימרות ׀ א.ל=כתימרות (חטף)
 17 מל ׀ א.ל-מ ומסורת-ל וטברנית ובדפוסים ׀ לו=מול (כתוב מלא וי"ד)
 19 בלילות ׀ א ׀ לו=בלילות (הלמיד השנייה דגושה)

בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה-לו אמן ביום חתנתו ובים
שמתח לבו: * הנה יפה רעיתי הנה יפה עיניך יונים מבעד לצמתך
שערך כעדר העלים שגלשו מהר גלעד: ¹ שניך כעדר הקציבות שעלו
מן-הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם: ² כחוט השני שפתותיך
ומדברך נאה כפלח הרמון רתך מבעד לצמתך: ³ כמגדל דויד צוארך
בנוי לתלפיות אלה המגן תלוי עליו כל שלטי הגברים: ⁴ שני שניך
כשני עפרים תאומי צביה הרוצים בשושנים: ⁵ עד שיפוח היום ונסו
הצללים אלה לי אל-הר המור ואל-גבעת הלבונה: ⁶ כלך יפה רעיתי
ומום אין בך: ⁷ אתי מלבנון כלך אתי מלבנון תבואי תשורי מראש
אמנה מראש שני וחרמון ממענות אריות מהררי נמרים: ⁸ לבבתני
אחתי כלה לבבתני (באחד) מעיניך באחד ענק מצורניך: ⁹ מה-יפו
דריך אחתי כלה מה-טבו דריך מני וריח שמניך מפל-בשמים: ¹⁰ נפת
תטפנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמתיך כריח
לבנון: ¹¹ גן נעול אחתי כלה גל נעול מעין חתום: ¹² שולחך פרדס
רמונים עם פרי מגדים פפרים עם-נרדים: ¹³ נרד וכרם קנה וקנמון
עם כל-עצי לבונה מר ואהליות עם פל-ראשי בשמים: ¹⁴ מעין גנים
באר מים חיים ונזלים מן-לבנון: ¹⁵ עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני
יזלו בשמי יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו: ¹⁶ באתי לגני אחתי
כלה אריתי מורי עם-בשמי אכלתי יערי עם-דבשי שתיתי ייני עם-חלבי
אכלו רעים שתו ושכרו דודים: ¹⁷ אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק
פתחי-לי אחתי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא-טל קוצותי רסיסי לילה:
¹⁸ פשטתי את-פתגתי איככה אלבשנה רחצתי את-רגלי איככה אטנפם:
¹⁹ דודי שלח ידו מן-החר ומעי המו עליו: ²⁰ קמתי אני לפתח לדודי
ויני נטפו-מור ואצבעתי מור עבר על פפות המנעול: ²¹ פתחתי אני

פירק ד

באחת

פירק ה

21 צאנה א.ק.מ ומסורת א. ל=צאנה (כתוב מלא וי"ד)
1 ציון עד כאן נשמר כתר ארם צובה, ומכאן ואילך הוא חסר.
1 שענך-הילי ל (אן נעה בשיו), וכן אצל ברויאר ומגיה ל ק.מ.מ.ש=שענך-הילי (במש יס ציון מיוחד שצריך להיות דווקא בשיו ולא ששנך-הילי) בטפסא
(1) כמו במ"ג דפוס נעיה)
4 שפתותיך ק.מ.ב.1 ומסורה ומ"ג דפוס נעיה (ובעוד כתביד שנבדק עיי ברויאר) ל=שפתותיך (כתוב חסר וי"ו)
5 ומקברך ק.מ.ב.1 ובדפוסים וקורן, וכן הוא ברויאר ומגיה, כתי ק.מ יותר מדויק בכתוב שבו מאשר ל.ש.1. ל=ומקברך (כתוב מלא וי"ד) ו קורן.
ברויאר, מגיה, סימנים, מוכן סמור
6 הגברים ק.מ ומסורות-א.ל וטברנית ל=הגברים (כתוב מלא וי"ו)
11 לבבתני ק.מ ומסורת-ל ובדפוסים ל=לבבתני (כתוב מלא וי"ד)
18 יקלי ש.1 ק.מ? ובדפוסים וקורן, וכן אצל ברויאר ומגיה ל=יקלי (חסר דגש)

יְדִי אֲמֹן: ¹ שָׁרַרְךָ אֲנִי הַסֹּהַר אֶל־יַחְסֹר הַמִּזְג בְּטִנָּךְ עֲרַמְת חֲטִים סוּגָה בְּשׁוֹשְׁנִים: ² שְׁנֵי שָׁדֶיךָ שְׁנֵי עֶפְרַיִם תֵּאֲמִי צְבִיָּה: ³ צִוְּאָרְךָ כְּמַגְדֵּל הַשָּׁן עֵינֶיךָ בְּרִכּוֹת בְּחֻשׁוֹן עַל־שַׁעַר בַּת־רָבִים אַפֶּךָ כְּמַגְדֵּל הַלְּבָנוֹן צוּפָה פָּנֵי דַמְשֶׁק: ⁴ רֹאשְׁךָ עָלֶיךָ כְּכַרְמֶל וְדֹלֶת רֹאשְׁךָ כְּאַרְגָּמָן מִלֶּךָ אֶסּוּר בְּרֹהֲטִים: ⁵ מִה־יָפִית וּמִה־נִּעְמָת אֲהַבָה בַּת־עֲנוּגִים: ⁶ זֹאת קוֹמַתְךָ דָּמַתְךָ לְתֹמֶר וְשָׁדֶיךָ לְאַשְׁכְּלוֹת: ⁷ אֲמַרְתִּי אֶעְלֶה בְּתֹמֶר אַחְזָה בְּסִנְסִנּוֹ וַיְהִי־נָא שְׁלִיךְ כְּאַשְׁכְּלוֹת הַגָּפֶן וְרִיחַ אַפֶּךָ כַּתְּפוּחִים: ⁸ וַחֲפֹךְ כִּיֵּן הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישְׁרַיִם דּוֹבֵב שְׁפָתַי יִשְׁנִים: ⁹ אֲנִי לְדוּדֵי וְעָלִי תִשׁוּקְתוֹ: ¹⁰ לָכֵה דוּדִי נִצָּא הַשָּׂדֶה נְלִינָה בַּכִּפְרִים: ¹¹ נִשְׁכִּימָה לְכָרְמִים נִרְאָה אִם־פָּרְחָה הַגָּפֶן פָּתַח הַסִּמְדָר הִנָּצוּ הָרְמוֹנִים שָׁם אַתָּן אֶת־דָּדִי לָךְ: ¹² הַדּוּדָאִים נִתְנוּ־רִיחַ וְעַל־פִּתְחֵינוּ כָּל־מַגְדִּים חֲדָשִׁים גַּם־יִשְׁנִים דוּדֵי צִפְנָתִי לָךְ: ¹³ מִי יִתְנֶךָ כְּאֵחַ לִי יוֹנֵק שְׁדֵי אִמִּי אֲמַצְאָךָ בַּחוּץ אֲשַׁקֶּךָ גַּם לֹא־יָבוּז לִי: ¹⁴ אֲנִי־הֶגְדְּךָ אֲבִיאָךְ אֶל־בֵּית אִמִּי תִלְמַדְנִי אֲשַׁקֶּךָ מִיּוֹן הָרֶקֶח מַעֲסִיס רִמְנִי: ¹⁵ שְׂמַאלוֹ תַּחַת רֹאשִׁי וַיִּמְיְנוּ תַּחְבֻּקָנִי: ¹⁶ הַשִּׁבְעָתִי אֲתַכֶּם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם מִה־תַּעֲרִירוּ וּמִה־תַּעֲרְרוּ אֶת־הָאֲהָבָה עַד שִׁתְּחַפֵּץ: ¹⁷ מִי זֹאת עָלָה מִן־הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל־דּוּדָה תַּחַת הַתְּפוּחַ עוֹרֶרְתִּיךָ שְׁמָה חֲבִלְתָּךְ אֲמָךְ שְׁמָה חֲבִלָה יִלְדֶתְךָ: ¹⁸ שִׁימְנִי כַחוֹתָם עַל־לִבֶּךָ כַּחוֹתָם עַל־זְרוּעֶךָ כִּי־עֵזָה כְּמוֹת אֲהַבָה קָשָׁה כְּשֹׁאֵל קִנְיָה רִשְׁפִּיָּה רִשְׁפִּי אֵשׁ שְׁלֵהֲבַתִּיהָ: ¹⁹ מִים רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לִכְבוֹת אֶת־הָאֲהָבָה וְנִהְיוּ לֹא יִשְׁטָפוּהָ אִם־יִתֵּן אִישׁ אֶת־כֹּלֵהוֹן בֵּיתוֹ בְּאֲהָבָה בּוֹז יָבוּז לּוֹ: ²⁰ אַחוֹת לָנוּ קִטְנָה וְשָׁדִים אֵין לָהּ מִה־נִּעְשָׂה לְאַחֲתָנוּ בַּיּוֹם שִׁידְכֶר־בָּהּ: ²¹ אִם־חֹמֶה הִיא נִבְנָה עָלֶיהָ טִירַת כֶּסֶף וְאִם־דָּלֶת הִיא נִצּוֹר עָלֶיהָ לֹחַ אֲרוֹז: ²² אֲנִי חוֹמָה וְשָׁדִי כְּמַגְדָּלוֹת אֲזִי הִיִּיתִי בְּעֵינָיו כְּמוֹצֵאת שָׁלוֹם: ²³ יֶכֶרֶם הִיא לְשִׁלְמָה בְּבַעַל הַמֶּוֹן נָתַן אֶת־הַכֶּרֶם לְנֹטְרִים אִישׁ יָבֵא בִּפְרִיו אֵלַי כֶּסֶף: ²⁴ כְּרָמִי שְׁלִי

פרק ו

פרק ח

22 עֵפֶי נָדִיב [ש1, ק-מ ובדפוסים ("עמי" בטעם מרכא) | ל=עֵפֶי־נָדִיב ("עמי" מוקפת במקום טעם עצמאי של מרכא) | קורן, ברויאר, סימנים, מכון ממרא, מנ"ה

9 אִם־פָּרְחָה [ל=אִם פָּרְחָה (חסר מוקף) | וכן בהקלדה בעקבות BHS (בו העירוי על הנוסח החרגי). | במבט ראשון נראה שאין מסיק רוח למקח בין התיבות, אך רואים אולי רושם ועיר של מקח בהגדלה.

12 אֲשַׁקֶּךָ [ק-מ ובדפוסים | ל=אֲשַׁקֶּךָ (חסר דגש בשי"ן) | הערת המקלד

12 [בזו] | ק-מ ומסורת וטברנית ובדפוסים | ל=יָבוּז (כתוב מלא וי"ו)

13 אֲנִי־הֶגְדְּךָ [מ"ג דפוס ונציה ומ"ש | ל=אֲנִי־הֶגְדְּךָ (חטף פתח בגימטרי) | לפי הסכמת בן אשר וכן נפתלי בספר החילופים | קורן, ברויאר, מכון ממרא, סימנים

15 תַּעֲרָרוּ [מרכא=שיתא-א וכללי הסודות, ראו בהשגת הנוסח העל (ב2) לפרט מלא לבנו מרכא תיבת תביר בשלושת המסומנות המקבילים. | שיטת אֶת־הַתַּעֲרָרוּ (בתחת פתח) | ל=תַּעֲרָרוּ (בנציה)

לפני האֵלֶּף לְךָ שְׁלֹמֶה וּמֵאֲתָיִם לְנֹטְרִים אֶת־פְּרִיָּו: " הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגָנִים
חֲבֵרִים מְקַשִּׁיבִים לְקוֹלְךָ הַשְׁמִיעֵנִי: " בְּרַח | דּוֹלֵי וְדִמְה־לְךָ לְצִבִּי אֲוִ
לְעֹפֶר הָאֵלִים עַל הָרֵי בְשָׁמִים:

²⁴ יש ביקו נטייה קלה שקשת חוסה למרכא, וכן ציין אותו ברויאר כמרכא (נענידו לשני המקומות המקבילים), אמנם לנו נראה יותר שהוא נעיה (ובמיוחד לאור שני המקומות המקבילים במחיל (ב.ד.; ג.ה.), ודרכו של מחיל בדרך כלל.

¹ הַיּוֹשֶׁבֶת | ק-מ ובדפוסים | ל?!=כְּרָמִי (קמץ בכ"ף במקום פתח?) | הערות דותן וברויאר (במהדורותיו האחרונות) והמקלוד
² הַשְׁמִיעֵנִי | ק-מ, ב. | (כתיב מלא וייד וחסר וייד) ובעוד כתב־יד שנבדק ע"י ברויאר ובדפוסים. וראו גם במחלוקת המקבילה (לעיל ב.ד.), שבה נתמך כתיב זה
ע"י א.ש.1-ק.מ; וכן בברויאר ומגיה. | ל=הַשְׁמִיעֵנִי (כתיב מלא וייד ומלא וייד) וכמו לעיל (ב.ד.).